

II

(Προταρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την πρόσβαση στο επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές για τον τομέα των εθνικών και διεθνών μεταφορών και την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που αφορούν το επάγγελμα αυτό

COM(83) 720 τελικό

(Υποβληθείσα από την Επιτροπή στο Συμβούλιο στις 7 Δεκεμβρίου 1983)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 49, 57 και 75,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι η οργάνωση της αγοράς μεταφορών είναι από τα απαραίτητα στοιχεία για την εφαρμογή της κοινής πολιτικής μεταφορών, της οποίας η θέσπιση προβλέπεται από τη συνθήκη·

ότι η υιοθέτηση μέτρων που αποβλέπουν στο συντονισμό των όρων πρόσβασης στο επάγγελμα του μεταφορέα ευνοεί την πραγματική άσκηση του δικαιώματος της εγκατάστασης·

ότι πρέπει να προβλεφθεί η εισαγωγή κοινών κανόνων για την πρόσβαση στο επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές, στον τομέα των εθνικών και διεθνών μεταφορών για να εξασφαλιστεί η δελτίωση των επαγγελματικών προσόντων του μεταφορέα, δελτίωση που μπορεί να συμβάλει στην εξυγίανση της αγοράς και στη δελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών προς το συμφέρον των καταναλωτών, των μεταφορέων και της οικονομίας στο σύνολό της·

ότι, κατά συνέπεια, πρέπει οι κανόνες πρόσβασης στο επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές να αφορούν τουλάχιστον την επαγγελματική ικανότητα του μεταφορέα· ότι τα κράτη μέλη μπορούν, εντούτοις, να θεσπίσουν ή να διατηρήσουν κανόνες για την αξιοπιστία και την οικονομική επιφάνεια του μεταφορέα·

ότι, εντούτοις, δεν είναι απαραίτητο να περιληφθούν στους κοινούς αυτούς κανόνες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία ορισμένες μεταφορικές δραστηριότητες που έχουν μικρή οικονομική σημασία, και ότι οι μεταφορές για ίδιο λογαριασμό αποκλείονται εξ ορισμού από τους κανόνες αυτούς·

ότι, για να διευκολυνθεί η πραγματική άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης, πρέπει να εξασφαλιστεί, για τις δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, η αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων των μεταφορέων·

ότι η δεδαίωση επαγγελματικής ικανότητας, που έχει εκδοθεί με βάση τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την πρόσβαση στο επάγγελμα του μεταφορέα, πρέπει να αναγνωρίζεται σαν επαρκής απόδειξη από το κράτος μέλος υποδοχής·

ότι τα κράτη μέλη που απαιτούν από τους πολίτες τους τους όρους της αξιοπιστίας και της οικονομικής επιφάνειας, πρέπει να αναγνωρίσουν σαν επαρκή απόδειξη για τους πολίτες των άλλων κρατών μελών, την προσκόμιση των κατάλληλων εγγράφων που εκδίδονται από την αρμόδια αρχή της χώρας καταγωγής ή προέλευσης του μεταφορέα·

ότι οι επιχειρήσεις που αφορά η παρούσα οδηγία δεν έχουν σχέση με τις διατάξεις της για την αμοιβαία, αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων μεταφορέα, παρά μόνο εάν πρόκειται για επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 58 της συνθήκης·

ότι στο μέτρο που τα κράτη μέλη απαιτούν, επίσης, από τους μισθωτούς που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968 σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργατών στο εσωτερικό της Κοινότητας⁽¹⁾ που θέλουν να έχουν πρόσβαση στις δραστηριότητες που καλύπτει η παρούσα οδηγία ή να ασκήσουν τις δραστηριότητες αυτές, την κατοχή γνώσεων και επαγγελματικών ικανοτήτων, η οδηγία αυτή πρέπει να εφαρμοστεί επίσης και γι' αυτή την κατηγορία προσώπων,

(¹) ΕΕ αριθ. L 257 της 19. 10. 1968, σ. 2.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Ορισμοί και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

1. Η πρόσβαση στο επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές διέπεται από τις διατάξεις που εγκρίνουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους κοινούς κανόνες της παρούσας οδηγίας.
2. Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας νοείται ως:
 - «Επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές», η δραστηριότητα κάθε φυσικού προσώπου ή κάθε επιχείρησης που πραγματοποιεί μεταφορές εμπορευμάτων μέσω ενός πλοίου για λογαριασμό τρίτου, έστω και αν η δραστηριότητα αυτή ασκείται ευκαιριακά,
 - «Επιχείρηση», οι εταιρίες κατά την έννοια του άρθρου 58 της συνθήκης περί καθώς και οι ομάδες ή συνεταιρισμοί μικρών εφοπλιστών, έστω και χωρίς νομική προσωπικότητα, που αποσκοπούν στη λήψη παραγγελιών και στην κατανομή τους μεταξύ των μελών τους,
 - «Μικρός εφοπλιστής» ένας μεταφορέας που είναι ιδιοκτήτης ή εκμεταλλεύεται το πολύ τρία πλοία, καθώς και εφοπλιστική επιχείρηση κατά την έννοια της εθνικής νομοθεσίας ενός κράτους μέλους.

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα φυσικά πρόσωπα ή στις επιχειρήσεις που ασκούν το επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές, με πλοίο του οποίου το εκτόπισμα, με φορτίο και στο μέγιστο δίδισμα, δεν ξεπερνά τους 200 μετρικούς τόνους.

Τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν το όριο για το σύνολο ή για μέρος των μεταφορών ή ακόμη για ορισμένες κατηγορίες μεταφορών.

Η οδηγία δεν εφαρμόζεται επίσης για τα φυσικά πρόσωπα ή τις επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται πορθμεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Όροι πρόσβασης στο επάγγελμα

Άρθρο 3

1. Τα φυσικά πρόσωπα ή οι επιχειρήσεις, που επιθυμούν να ασκήσουν το επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές πρέπει να πληρούν τους όρους επαγγελματικής ικανότητας, έστω και αν συμμετέχουν σε ομάδα ή είναι μέλη συνεταιρισμού μικρών εφοπλιστών, κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 ή εάν ασκούν τη δραστηριότητά τους αποκλειστικά κατά τη διάρκεια ορισμένων διαστημάτων σαν υπεργολάβοι μιας άλλης επιχείρησης του τομέα των εσωτερικών πλωτών μεταφορών.

Εάν ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο που δεν πληροί την προϋπόθεση αυτή, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, παρά ταύτα, να του επιτρέψουν να ασκεί το επάγγελμα του μεταφορέα υπό τον όρο ότι υποδεικνύει στις αρχές άλλο πρόσωπο το οποίο τις πληροί και το οποίο διευθύνει πραγματικά και μόνιμα τις μεταφορικές δραστηριότητες.

Εάν ο αιτών είναι επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, ένα από τα πρόσωπα τα οποία διευθύνουν πραγματικά και μόνιμα τη μεταφορική δραστηριότητα της επιχείρησης πρέπει να πληροί τον όρο της επαγγελματικής ικανότητας.

2. Ο όρος της επαγγελματικής ικανότητας συνίσταται στην κατοχή γνώσεων στα θέματα που αναφέρονται στον πίνακα του παραρτήματος και οι οποίες διαπιστώθηκαν από την αρχή ή το όργανο που ορίστηκε για το σκοπό αυτό από κάθε κράτος μέλος. Οι αναγκαίες γνώσεις αποκτούνται είτε με την παρακολούθηση κύκλου μαθημάτων είτε με την πρακτική εμπειρία σε επιχείρηση εσωτερικών πλωτών μεταφορών, ή με συνδυασμό και των δύο. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρέσουν από την εφαρμογή των διατάξεων αυτών τους κατόχους ορισμένων διπλωμάτων ανωτέρας ή επαγγελματικής εκπαίδευσης, η κατοχή των οποίων συνεπάγεται άρτια γνώση των αντικειμένων που αναφέρονται στον πίνακα του παραρτήματος.

Η κατοχή πιστοποιητικού που εκδίδεται από την αρχή ή το όργανο που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο αποτελεί απόδειξη της επαγγελματικής ικανότητας.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους δάσει των οποίων, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3 παράγραφος 1, μια επιχείρηση μπορεί να λειτουργήσει προσωρινά, το πολύ για ένα χρόνο, που σε ειδικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες, μπορεί να παραταθεί για άλλους έξι μήνες κατ' ανώτατο όριο, σε περίπτωση θανάτου ή φυσικής ή δικαιοπρακτικής ανικανότητας του φυσικού προσώπου που ασκεί τη δραστηριότητα του μεταφορέα ή του φυσικού προσώπου που πληροί τους όρους του άρθρου 3.

2. Εντούτοις, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν, κατ' εξαίρεση, σε ειδικές περιπτώσεις, να επιτρέψουν οριστικά, σε πρόσωπο που δεν πληροί τον όρο της επαγγελματικής ικανότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3, να συνεχίσει την εκμετάλλευση της επιχείρησης μεταφορών υπό τον όρο ότι το πρόσωπο αυτό έχει πρακτική εμπειρία τουλάχιστον τριών ετών στην τρέχουσα διαχείριση της επιχείρησης αυτής.

Άρθρο 5

Τα φυσικά πρόσωπα και οι επιχειρήσεις που αποδεικνύουν ότι πριν από την 1η Ιουλίου 1984 ένα κράτος

μέλους τους είχε επιτρέψει διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας να ασκούν το επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές στον τομέα των εθνικών ή διεθνών μεταφορών απαλλάσσονται από την υποχρέωση να αποδείξουν ότι πληρούν τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 3.

Άρθρο 6

1. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, δυνάμει των μέτρων που θεσπίζονται με βάση την παρούσα οδηγία και οι οποίες συνεπάγονται την απόρριψη αίτησης για την πρόσβαση στο επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές, πρέπει να είναι αιτιολογημένες.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν το ότι οι αρμόδιες αρχές αφαιρούν την άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος του μεταφορέα εμπορευμάτων στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές εάν διαπιστώσουν ότι οι προϋποθέσεις των διατάξεων του άρθρου 3 παύουν να πληρούνται, με την επιφύλαξη να προβλέψουν, ενδεχομένως, εύλογη προθεσμία για την πρόσληψη αντικαταστάτη.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν στα φυσικά πρόσωπα ή στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία την δυνατότητα να προασπίζουν τα συμφέροντά τους με κάθε πρόσφορο μέσο έναντι των αποφάσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν σαν επαρκή απόδειξη επαγγελματικής ικανότητας τις δεδαιώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο που έχουν εκδοθεί από ένα κράτος μέλος, εφόσον προϋποθέτουν ότι ο αιτών έχει επιτύχει σε κάποια εξέταση ή ότι έχει τριετή πρακτική εμπειρία.

2. Όσον αφορά τα φυσικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις στις οποίες ένα κράτος μέλος επιτρέπει, πριν από την 1η Ιουλίου 1984, δυνάμει διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας να ασκούν το επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές, στον τομέα των εθνικών ή/και διεθνών μεταφορών και στο βαθμό που οι επιχειρήσεις αυτές αποτελούν επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 58 της συνθήκης, τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν σαν επαρκή απόδειξη της επαγγελματικής ικανότητας τη δεδαιώση για την πραγματική άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας σε κάποιο κράτος μέλος για τρία χρόνια. Η δραστηριότητα αυτή δεν πρέπει να έχει διακοπεί για διάστημα μεγαλύτερο των πέντε ετών, κατά την ημερομηνία της κατάθεσης της δεδαιώσης.

Όταν πρόκειται για επιχείρηση, η πραγματική άσκηση της δραστηριότητας δεδαιώνεται για ένα από τα φυσικά πρόσωπα που διευθύνουν πραγματικά τις μεταφορικές δραστηριότητες της επιχείρησης.

Άρθρο 8

1. Όταν ένα κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από τους πολίτες του να πληρούν τους όρους της αξιοπιστίας και της απουσίας πτώχευσης, το κράτος αυτό δέχεται σαν επαρκή απόδειξη για τους πολίτες των άλλων κρατών μελών, με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, την προσκόμιση αποσπάσματος ποινικού μητρώου ή ισοδύναμου εγγράφου που εκδίδεται από αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή της χώρας καταγωγής ή προέλευσης του μεταφορέα, από τα οποία προκύπτει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές.

2. Όταν ένα κράτος μέλος απαιτεί από τους πολίτες του ορισμένους όρους αξιοπιστίας, που δεν μπορούν να αποδειχθούν με το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το κράτος αυτό δέχεται σαν επαρκή απόδειξη για τους πολίτες των άλλων κρατών μελών δεδαιώση που εκδίδεται από αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή της χώρας καταγωγής ή προέλευσης, που δεδαιώνει ότι πληρούνται οι όροι αυτοί. Οι δεδαιώσεις αυτές αφορούν ακριδή γεγονότα που λαμβάνονται υπόψη στη χώρα υποδοχής.

3. Εάν το έγγραφο που απαιτείται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 δεν εκδίδεται από τη χώρα καταγωγής ή προέλευσης, μπορεί να αντικατασταθεί από ένορκη δήλωση ή από επίσημη δήλωση που πραγματοποιεί ο ενδιαφερόμενος ενώπιον αρμόδιας δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή, ενδεχομένως, ενώπιον συμβολαιογράφου της χώρας καταγωγής ή προέλευσης, που θα εκδώσει δεδαιώση που πιστοποιεί τον όρκο ή την επίσημη αυτή δήλωση. Η δήλωση απουσίας πτώχευσης μπορεί να γίνει, επίσης, ενώπιον κατάλληλου επαγγελματικού οργανισμού της ίδιας αυτής χώρας.

4. Τα έγγραφα που εκδίδονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 πρέπει να έχουν εκδοθεί το πολύ τρεις μήνες πριν από τη στιγμή που υποβάλλονται. Ο όρος αυτός ισχύει, επίσης, για τις δηλώσεις που γίνονται σύμφωνα με την παράγραφο 3.

Άρθρο 9

1. Όταν ένα κράτος μέλος απαιτεί από τους πολίτες του να πληρούν τον όρο της οικονομικής επιφάνειας και η τελευταία πρέπει να αποδεικνύεται από κάποια δεδαιώση, το κράτος αυτό θεωρεί τις αντίστοιχες δεδαιώσεις που έχουν εκδοθεί από τις τράπεζες των χωρών καταγωγής ή προέλευσης ή από άλλους οργανισμούς που έχει ορίσει η χώρα αυτή, ισοδύναμες με τις δεδαιώσεις που εκδίδονται στο έδαφός του.

2. Όταν ένα κράτος μέλος απαιτεί από τους πολίτες του να πληρούν ορισμένους όρους οικονομικής επιφάνειας, που δεν μπορούν να αποδειχθούν με το έγγραφο

που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το κράτος αυτό δέχεται σαν επαρκή απόδειξη για τους πολίτες των άλλων κρατών μελών, δεδαιώση που έχει εκδοθεί από αρμόδια διοικητική αρχή της χώρας καταγωγής ή προέλευσης, που δεδαιώνει ότι πληρούνται οι όροι αυτοί. Οι δεδαιώσεις αυτές αφορούν ακριδή γεγονότα που λαμβάνονται υπόψη από τη χώρα υποδοχής.

Άρθρο 10

Τα άρθρα 7 έως 9 της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται, επίσης, για τους πολίτες των κρατών μελών οι οποίοι δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 καλούνται να ασκήσουν ως μισθωτοί τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 11

Τα κράτη μέλη ορίζουν, εντός της προθεσμίας που προδίδεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, τις αρμόδιες αρχές ή οργανισμούς, για την έκδοση της δεδαιώσης που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2. Πληροφορούν αμέσως τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή σχετικά με το θέμα αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα μέτρα που είναι απαραίτητα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, πριν από την 1η Ιουλίου 1984, και πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή.

Εξασφαλίζουν ότι η πρώτη δοκιμασία για την εξακρίδωση των γνώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3 θα γίνει πριν από την 1η Ιανουαρίου 1987.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικότερων διατάξεων του εθνικού δικαίου που ενέκριναν στους τομείς που διέπονται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ**ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2**

Οι γνώσεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τη διαπίστωση της επαγγελματικής ικανότητας πρέπει να αναφέρονται τουλάχιστον στα θέματα του παρόντος καταλόγου. Πρέπει να περιγράφονται λεπτομερώς και να έχουν καθοριστεί ή εγκριθεί από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, και να είναι αφομοιώσιμες από πρόσωπα των οποίων η μόρφωση αντιστοιχεί στο επίπεδο αποφοίτου της υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Α. Γνώσεις που απαιτούνται για τους μεταφορείς που θα εκτελούν αποκλειστικά εθνικές μεταφορές**1. Δίκαιο**

Στοιχεία αστικού, εμπορικού, κοινωνικού και φορολογικού δικαίου των οποίων η γνώση είναι απαραίτητη για την άσκηση του επαγγέλματος και τα οποία αναφέρονται ιδίως:

- στις συμβάσεις γενικά,
- στις συμβάσεις μεταφορών, και ιδιαίτερα στην ευθύνη του μεταφορέα (φύση και όρια),
- στις εμπορικές εταιρείες,
- στα εμπορικά διδλία,
- στη νομοθεσία που διέπει την εργασία και την κοινωνική ασφάλιση,
- στο φορολογικό σύστημα.

2. Εμπορική και οικονομική διαχείριση της επιχείρησης

- τρόποι πληρωμής και χρηματοδότησης,
- υπολογισμός του κόστους,
- καθεστώς των κομίστρων και όροι μεταφοράς,
- εμπορική λογιστική,
- ασφαλίσεις,
- τιμολόγια,
- επαγγέλματα που έχουν βοηθητικό ρόλο στις μεταφορές.

3. Πρόσβαση στην αγορά

- διατάξεις σχετικές με την πρόσβαση και την άσκηση του επαγγέλματος,
- οι τρόποι ναύλωσης,
- τα έγγραφα μεταφοράς.

4. Τεχνική εκμετάλλευση και προδιαγραφές

- τεχνικά χαρακτηριστικά των πλοίων,
- επιλογή του πλοίου,
- εγγραφή του πλοίου,
- προδεσμίες για τη φόρτωση ή την εκφόρτωση και υπέρβασή τους.

5. Ασφάλεια

- νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που εφαρμόζονται στην κυκλοφορία στις εσωτερικές πλωτές οδούς,
- πρόληψη των ατυχημάτων και μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση ατυχήματος.

Β. Γνώσεις που πρέπει να έχουν οι μεταφορείς που θα εκτελούν διεθνείς μεταφορές

- θέματα που αναφέρονται στο σημείο Α,
- διατάξεις που ισχύουν στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές μεταξύ των χωρών μελών και μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών, και απορρέουν από την εθνική νομοθεσία, τους κοινοτικούς κανόνες, τις διεθνείς συμβάσεις και συμφωνίες, ιδιαίτερα στα θέματα της ναύλωσης, των κομίστρων και των όρων μεταφοράς,
- τελωνειακή πρακτική και διατυπώσεις,
- βασικές ρυθμίσεις της κυκλοφορίας στα κράτη μέλη.

Τροποποίηση της πρότασης αποφάσεως του Συμβουλίου περί των διαρθρώσεων και των διαδικασιών διαχείρισης και συντονισμού των κοινοτικών δραστηριοτήτων Έρευνας, Ανάπτυξης και Επιδείξης (¹)

COM(83) 735 τελικό

(Υποβληθείσα από την Επιτροπή στο Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 149 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ στις 7 Δεκεμβρίου 1983)

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
(έγγρ. COM(83) 143 τελικό)

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
(οι τροποποιήσεις υπογραμμίζονται)

Άρθρα 1, 2, 4 και 6 παραμένουν αμετάβλητα

Άρθρο 3

Οι CGC αποτελούνται, κατ' ανώτατο όριο, από τρεις αντιπροσώπους από κάθε κράτος μέλος και από την Επιτροπή. Οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών διορίζονται από την Επιτροπή σε συμφωνία με τις κυβερνήσεις τους. Η εντολή τους είναι τεσσάρων ανανεώσιμων ετών.

Άρθρο 3

Οι CGC αποτελούνται κατά ανώτατο όριο από τρεις αντιπροσώπους από κάθε κράτος μέλος και από την Επιτροπή. Οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών διορίζονται από την Επιτροπή σε συμφωνία με τις κυβερνήσεις τους **δάσει της επιστημονικής τους εμπειρίας και των γνώσεών τους περί των εθνικών πολιτικών όσον αφορά την επιστήμη και την τεχνολογία στον τομέα της αρμοδιότητάς τους.** Η εντολή τους είναι τεσσάρων ανανεώσιμων ετών.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή μεριμνά για τη διασφάλιση όλων των αναγκαίων διασυνδέσεων μεταξύ των CGC. Οι γνώμες και οι εκθέσεις των CGC διαδίδονται από την Επιτροπή, κατά περίπτωση, στο Συμβούλιο και στο Κοινοβούλιο.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή μεριμνά για τη διασφάλιση όλων των αναγκαίων διασυνδέσεων μεταξύ των CGC. Οι γνώμες και οι εκθέσεις των CGC διαδίδονται από την Επιτροπή **κάθε φορά** στο Συμβούλιο και στο Κοινοβούλιο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των CGC που δημιουργούνται με την παρούσα απόφαση:

- Βιομηχανικές τεχνολογίες (εκτός από την έρευνα χάλυβα ΕΚΑΧ),
- Τεχνολογίες της πληροφόρησης,
- Βιοτεχνολογίες,

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των CGC που δημιουργούνται με την παρούσα απόφαση:

- Βιομηχανικές τεχνολογίες (εκτός από την έρευνα χάλυβα ΕΚΑΧ),
- Τεχνολογίες της πληροφόρησης,
- Βιοτεχνολογίες,

(¹) ΕΕ αριθ. C 113 της 27. 4. 1983, σ. 5.